Ах, війна, що ж ти, підла, накоїла:
стали тихими наші двори,
підняли наші хлопчики голови –
і змужніли вони до пори,
на порозі прощалися похапцем —
і пішли, за солдатом солдат...
До побачення, хлопчики! Хлопчики,
повертайтеся швидше назад.
Не ховайтеся, будьте високими,
не шкодуйте ні куль, ні гранат
і себе не жалійте... І попри все
повертайтеся швидше назад.

Ох, війна, що ж ти, підла, накоїла:
не весілля – розлуки і дим!
І дівчатка ввсі платтячка білії
віддали своїм сестрам мали.
форма й чоботи... Де ж від них дітися?
два зелених на плечах крила...
Пліткарів ви, дівчатка, не бійтеся!
З них спитаємо потім сповна.
Хай говорять, що віру розтрачено,
що йдете повійні наздогад...
До побачення, наші дівчатонька!
Повертайтеся швидше назад!

(1958)

(Переклад Олени Тимченко)